

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท*

FACTORS AFFECTING THE EFFICIENCY OF LAND AND BUILDING TAX COLLECTION OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN CHAI NAT PROVINCE

สุดารัตน์ สังข์น้อย¹ และ ธิตยา ทองเกิน²

Sudarat Sungnoi¹ and Thitiya Thongkern²

¹หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹Master of Business Administration Program, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

²Faculty of Management Science, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: sudaratsungnoi@gmail.com

วันที่รับบทความ : 25 ตุลาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ 8 พฤศจิกายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 10 พฤศจิกายน 2568

Received 25 October 2025; Revised 8 November 2025; Accepted 10 November 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพและประเมิณิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ บุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยนาท 60 แห่ง จำนวน 364 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวนขนาดตัวอย่าง 189 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม มีค่าสัมประสิทธิ์

Citation:

* สุดารัตน์ สังข์น้อย และ ธิตยา ทองเกิน. (2568). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(6), 1196-1213.

Sudarat Sungnoi and Thitiya Thongkern. (2025). Factors Affecting The Efficiency Of Land And Building Tax Collection Of Local Administrative Organizations In Chai Nat Province.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(6), 1196-1213.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

แอลฟาของ ครอนบาคเท่ากับ .97 การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ โดยใช้ Google Form ตามบัตรรายชื่อที่จับสลากด้วยมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=. 69) โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก การบรรจุเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=. 69) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 3.79$, S.D.=. 71) ด้านความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.70$, S.D.=. 67) (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร และด้านผู้เสียภาษีส่งผลกระทบทางบวกและสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับปัจจัยด้านกฎหมายซึ่งมีผลกระทบในทางลบได้ร้อยละ 56.1 ($R^2 = 0.561$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z^{\wedge} = .668 (\text{ด้านองค์กร}) - .093 (\text{ด้านกฎหมาย}) + .204 (\text{ด้านผู้เสียภาษี})$$

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญกับการบริการ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การนำกลยุทธ์นโยบายด้านภาษีสร้างความสำนึกในการเสียภาษีให้กับประชาชน

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี, ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This study aimed to study the efficiency level and evaluate the influence of factors affecting the efficiency of land and building tax collection of local administrative organizations in Chai nat province. The research design was quantitative. The population consisted of 364 personnel involved in land and building tax collection of 60 local administrative organizations in Chai nat province. The sample used a simple random sampling method with a sample size of 189 persons. The research instrument was a questionnaire with a Cronbach's alpha coefficient of .97. Data were collected via an online

questionnaire using Google Form based on a manually drawn list. Descriptive statistics were used for data analysis, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. Multiple regression analysis was used for hypothesis testing. The results showed that (1) the efficiency level of land and building tax collection of local administrative organizations was at a high level overall ($\bar{X}$ =3.77, S.D.=. 69), goal achievement ($\bar{X}$ =3.83, S.D.=. 69), accuracy ($\bar{X}$ =3.79, S.D.=. 71), and value ($\bar{X}$ =3.70, S.D.=. 67). (2) Factors affecting the efficiency of land and building tax collection by local administrative organizations revealed that organizational and taxpayer factors had a positive impact and could predict the efficiency of land and building tax collection by local administrative organizations, along with legal factors, which had a negative impact of 56.1 percent (R^2 = 0.561), with statistical significance at the 0.05 level. This can be formulated into a standardized prediction equation as follows:

$$Z^{\wedge} = .668 (\text{organizational}), -.093 (\text{legal}), +.204 (\text{taxpayer}).$$

Therefore, local administrative organizations should prioritize services, develop information technology, and implement tax policy strategies to instill tax awareness among the public.

Keywords: Tax collection efficiency, Land and Building tax, Local government organization

บทนำ

ภาษีที่เป็นแหล่งรายได้สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำบริการสาธารณะสุข และสวัสดิการต่างๆ ให้แก่ประชาชน มาจาก 2 ประเภทคือ รายได้ที่จัดเก็บเองเป็นรายได้จากภาษีอากร และที่ไม่ใช่ภาษีอากรภายใต้กฎหมายที่กำหนด โดยรายได้จากภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และอากรฆ่าสัตว์ ส่วนรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี ได้แก่ รายได้จากค่าธรรมเนียม รายได้จากทรัพย์สิน และรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ เป็นต้น ประเภทที่ 2 คือรายได้ที่รัฐจัดหาให้ ได้แก่ ประเภทที่จัดเก็บแล้วส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจำนวน และประเภทที่เก็บเพิ่มให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิตเพิ่มอัตราร้อยละ 10 หรือเพิ่มอัตราร้อยละ 2.5 ของภาษีการพนัน เป็นต้น (สถาบันพระปกเกล้า, 2567)

พระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 รัฐได้ประกาศใช้เพื่อเป็นภาษีประเภทใหม่ที่จะนำมาใช้ทดแทนการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บอยู่ก่อนการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ รายได้จากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมด จะเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของรัฐบาล การจัดเก็บภาษีผู้ครอบครองเป็นรายปี แบ่งออกเป็น ภาษีทรัพย์สินที่ดินสิ่งปลูกสร้าง และภาษีอสังหาริมทรัพย์ ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ (1) ภาษีที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (2) ภาษีที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัย (3) ภาษีที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่กรณีของการปล่อยทิ้งร้าง เช่น ใช้เพื่อพาณิชยกรรม เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรม โรงแรม อาคารพาณิชย์ ร้านค้า บ้านเช่า และ (4) ภาษีที่ดินที่รกร้างว่างเปล่า ถือเป็นที่ดินที่ไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อนำรายได้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น เริ่มมีการจัดเก็บตั้งแต่เดือน สิงหาคม ปี 2563 เป็นต้นไป (พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562, 2562)

การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในปัจจุบัน พบปัญหาหลายประการ ยกตัวอย่าง เช่น การศึกษาของ อำนวย สังข์ช่วย (2564) พบว่า หน่วยงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอไม่สอดคล้องกับปริมาณงานในหน้าที่ และประชาชนยังไม่เข้าใจในระบบการเสียภาษี หน่วยงานส่วนท้องถิ่นได้รับฐานข้อมูลจำนวนที่ดินกับรายละเอียดของผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินไม่ตรงกัน ด้านประชาชน เมื่อยังไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจในกฎหมาย จึงทำให้ขาดความร่วมมือในการเสียภาษี ขณะเดียวกัน ผลกระทบของกฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ทำให้รายได้ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลงจากเดิมในปีพ.ศ. 2563 ต่อเนื่องไปถึงปี พ.ศ. 2564 – 2565 (วีระศักดิ์ เครือเทพ, และดวงมณี เลาวกุล, 2565)

จังหวัดชัยนาทอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง แบ่งพื้นที่ปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 51 ตำบล 505 หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง 39 เทศบาล (1 เทศบาลเมือง 38 เทศบาลตำบล) และ 20 องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนประชากร 320,432 คน มีพื้นที่ 2,496.46 ตารางกิโลเมตร ความหนาแน่นของประชากร 129.74 คน/ต่อตารางกิโลเมตร (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท, 2565) เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทั้งทางด้านภูมิศาสตร์

ทรัพยากร การเกษตร และการท่องเที่ยว เป็นเชื่อนทดน้ำขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งใช้ประโยชน์ทั้งในด้านชลประทานเพื่อการเกษตรและระบายน้ำจากแม่น้ำในภาคเหนือสู่ภาคกลาง และอ่าวไทย รายได้ทางเศรษฐกิจจึงมาจากภาคการเกษตรเป็นหลัก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.), 2563) ขณะที่ ราคาประเมินที่ดินของจังหวัดชัยนาท คือ 180 – 40,000 แม้ว่าราคาประเมินเริ่มต้นสูงกว่าจังหวัดอื่นในพื้นที่ติดกัน เช่น อุทัยธานี 175 บาท สุพรรณบุรี 130 บาท แต่ราคาประเมินที่ดินสูงสุดของทั้ง 2 จังหวัดกลับสูงกว่าจังหวัดชัยนาท (กรมธนารักษ์, 2568) ซึ่งลักษณะดังนี้ ย่อมส่งผลโดยรวมต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทำให้มีรายได้ต่ำกว่าจังหวัดที่มีราคาประเมินที่ดินสูง ดังนั้น คำถามในการศึกษาเรื่องนี้คือ ปัจจัยใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยนาทมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การเรียกเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพได้ครบถ้วนตามเป้าหมาย ช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท
2. เพื่อประเมินอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านกฎหมาย ปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ส่งผลในทิศทางบวกต่อประสิทธิภาพโดยรวมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท
2. ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านกฎหมาย ปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ส่งผลในทิศทางบวกต่อประสิทธิภาพด้านความถูกต้องในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

3. ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านกฎหมาย ปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ส่งผลในทิศทางบวกต่อประสิทธิภาพด้านความคุ้มค่าในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

4. ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านกฎหมาย ปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ส่งผลในทิศทางบวกต่อประสิทธิภาพด้านการบรรลุเป้าหมายในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

การทบทวนวรรณกรรม

1. ระบบภาษี และหลักภาษีอากร

ภาษี หมายถึง ค่าตอบแทนที่รัฐเรียกเก็บจากผู้เสียภาษี ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเพื่อเป็นการตอบแทนจากการให้บริการของภาครัฐ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ ภาษีทางตรง หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บโดยตรงจากบุคคล เช่น ภาษีรายได้บุคคลธรรมดา ประเภทที่ 2 คือ ภาษีทางอ้อม หมายถึง ภาษีที่ผู้ที่ถูกจัดเก็บ ภาระแทนบุคคลอื่น เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น (ศิริบุญญา ดุสิตานนท์, 2558)

ระบบภาษีประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

- 1) องค์กรภาษี
- 2) กฎหมายภาษี และ
- 3) ผู้เสียภาษี (Keyvanfar, 2019)

หลักภาษีอากร Gemechu (2013) อธิบายหลักภาษีอากร หรือการพื้นฐานในการจัดเก็บภาษีประกอบด้วยหลายองค์ประกอบหลายประการโดยทั้งหมด รวมอยู่ภายใต้หลักการใหญ่เดียวกันคือ ประสิทธิภาพ หลักภาษีอากร ประกอบด้วย

1) หลักความเป็นธรรม ใช้ควบคู่กับความยุติธรรมและความเสมอภาค ความยุติธรรมในด้านภาษี คือความยุติธรรมในการจัดเก็บภาษี โดยระบบภาษีควรกระจายภาระภาษีตามสัดส่วนความสามารถของผู้เสียภาษีซึ่งวัดจากรายได้ที่พวกเขาได้รับ (Gemechu, 2013)

2) ประสิทธิภาพ เกี่ยวข้องกับต้นทุนของการเก็บภาษี หรือต้นทุนของการบริหารภาษี ชื่อนอยู่ในค่าใช้จ่ายหลายรูปแบบ เช่น การบริหารงานบุคคลในระบบภาษี และต้นทุนแอบแฝงของภาษี (Gemechu, 2013) การวัดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมี 3 วิธีกล่าวคือ (1) วัดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ (Cost of Collection) (2) วัดจากรายได้ที่เก็บได้จริงกับรายได้ที่ควรจะ

ได้ (Actual Yields VS Potential Yields) (3) วัตถุประสงค์ของผู้เสียภาษีอากรในการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance Cost) (สัจวัตน์ เรื่องกาญจน์กุล, 2566)

3) หลักการบริหารที่ดี เป็นส่วนย่อยของประสิทธิภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับผลกระทบด้านต้นทุนจากการเก็บภาษีความเป็นไปได้ในการบริหาร รวมถึงความสะดวกในการประเมินและความสะดวกในการจัดเก็บภาษีด้วย (Gemechu, 2013)

4) ความเป็นกลาง เป็นส่วนย่อยของประเด็นในเรื่องประสิทธิภาพเช่นกัน โดยระบบภาษีอากรที่ดีต้องไม่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ (Gemechu, 2013)

5) ความแน่นอน เป็นหลักการสูงสุดของการเก็บภาษี หมายถึงความแน่นอนในการจ่ายภาษีของแต่ละบุคคล (Gemechu, 2013)

6) ความเรียบง่าย (Gemechu, 2013)

2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

Tomaskova (2019) กล่าวว่า Adam Smith คือบุคคลแรกที่ได้เริ่มกล่าวถึงประสิทธิภาพของระบบภาษี โดยได้เสนอหลักปฏิบัติด้านภาษีไว้ 4 ประการ คือ

1. ภาษีจะต้องเท่ากันที่สุดเท่าที่เป็นไปได้หมายถึง ประชาชนทุกคนควรมีส่วนสนับสนุนในงบประมาณสาธารณะในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันที่สุดตามความสามารถของตน
2. ภาษีจะต้องมีความแน่นอนที่สุดหมายถึง จำนวนภาษีที่แต่ละคนจะต้องจ่ายจะต้องมีความแน่นอน ชัดเจน และเข้าใจได้สำหรับผู้ที่มีส่วนร่วม
3. จะต้องจัดเก็บภาษีด้วยวิธีที่สะดวกที่สุด และ
4. ภาษีจะต้องเป็นภาระแก่ประชาชนให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Tomaskova, 2019)

3. หลักการสำคัญของภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

หลักการสำคัญของภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีดังนี้ (1) การจัดเก็บภาษีจะคำนวณจากมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและการใช้ประโยชน์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น (2) กำหนดอัตราภาษีเป็นแบบก้าวหน้าตามมาตรฐานมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (3) การเพิ่มกระบวนการสร้างความโปร่งใสในการจัดเก็บภาษีโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม (4) การกำหนดมาตรการเพื่อสร้างความรับผิดชอบในการชำระภาษี (5) การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีโดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อปฏิรูปโครงสร้างระบบภาษีทรัพย์สิน ให้มีความทันสมัย เป็นสากล เช่นเดียวกับนานาประเทศ และแก้ไขปัญหาโครงสร้างภาษีเดิม (2) เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ผู้ที่

มีทรัพย์สินมูลค่าสูงมีภาระที่จะต้องเสียมากกว่าผู้ที่มีทรัพย์สินมูลค่าต่ำ (3) เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการประเมินภาษี และกระตุ้นให้เจ้าของที่ดินใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ (4) เพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชนมากขึ้น (5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม กระตุ้นและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในพื้นที่ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2562)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาของรุ่งไพลิน บุญหล้า (2563) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการให้บริการ รองลงมา คือ ด้านบุคคล และด้านมาตรการในการดำเนินงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับภาษี และปัจจัย ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย ด้านการให้บริการ ด้านความรู้เกี่ยวกับภาษี ด้านการชำระภาษี ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ด้านแผนที่ภาษี และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาของวิยะดา ดีสง่า (2554) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน เรียงลำดับจาก มากที่สุดคือ เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ฐานข้อมูลของผู้เสียภาษี ความร่วมมือของผู้เสียภาษี บรรยากาศที่เอื้อให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมาย โครงสร้างภาษีอากร และกฎหมายภาษี และการศึกษาของนุรีชา มาทิละ (2565) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ประเภท งบประมาณ รายจ่าย และจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกันมี ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ปัจจัยช่องทางการสื่อสารกับประชาชน ปัจจัยความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งผลต่อประสิทธิภาพ การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยนาท 60 แห่ง จำนวน 364 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากบุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยนาท จำนวน 60 แห่ง โดยมี List รายชื่อของประชากร แล้วทำการสุ่มตัวอย่างออกมา ใช้วิธีการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ประชากร 364 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย ทำให้ทุกหน่วยมีโอกาสในการเป็นตัวแทนเท่าๆ กัน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 (วิลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2556) จึงได้ขนาดตัวอย่าง 186 คน ขั้นตอนการสุ่มมีดังนี้ นำรายชื่อของบุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เขียนบัตรและนำไปใส่ในกล่อง หยิบบัตรออกมาทีละใบด้วยมือตามจำนวนขนาดตัวอย่างเก็บข้อมูล คือ 186 คน และหยิบบัตรเพิ่มอีกจำนวน 3 คน เพื่อรองรับการถดถอยหลายตัวแปร และรายงานการกระจายตัวแปรหลักเบื้องต้น รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 189 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 4 ส่วน จำนวน 42 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ส่งไปตามบัตรรายชื่อที่จับสลากด้วยมือ จำนวน 189 คน ซึ่งปฏิบัติการกิจในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 52 แห่ง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ โดยใช้ Google Form และได้รับการตอบกลับจากกลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 189 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ ปัจจัยการจัดเก็บภาษีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยนำตัวแปรต้นทุกตัวมาเข้าสมการทั้งหมดในขั้นตอนเดียว เพื่อพิจารณาภาพรวมของปัจจัยการจัดเก็บภาษี

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท แยกตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท ภาพรวม

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	$\bar{x}$	S.D.	อันดับ	ระดับความคิดเห็น
1. ความถูกต้อง	3.79	.71	2	มาก
2. ความคุ้มค่า	3.70	.67	3	มาก
3. การบรรลุเป้าหมาย	3.83	.69	1	มาก
ภาพรวม	3.77	.69		มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก อันดับ 1 คือ การบรรลุเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .69 รองลงมาคือ ความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 และอันดับสุดท้าย คือ ความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .67 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับปัจจัยการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาททั้ง 3 ด้าน ภาพรวม

ปัจจัย	$\bar{x}$	S.D.	อันดับ	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านองค์กร	3.90	.71	1	มาก
2. ด้านกฎหมาย	3.64	.78	2	มาก
3. ด้านผู้เสียภาษี	3.64	.69	2	มาก
รวม	3.73	.73		มาก

จากตารางที่ 2 ระดับปัจจัยการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก อันดับ 1 คือ ด้านองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 รองลงมาคือด้านกฎหมาย และด้านผู้เสียภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกฎหมายเท่ากับ .78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านผู้เสียภาษีเท่ากับ .69

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านองค์กร ด้านกฎหมาย ด้านผู้เสียภาษี และประสิทธิภาพในภาพรวม ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวแปร	OR	LA	PE	Tolerance	VIF
OR		.63	.64	.54	1.82
LA			.83	.29	3.43
PE				.28	3.50

****มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01**

จากตารางที่ 3 แสดงการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยด้านองค์กร ด้านกฎหมาย ด้านผู้เสียภาษี และประสิทธิภาพในภาพรวม ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีค่าระหว่าง .63 ถึง .83 และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีตัวแปรพยากรณ์ 1 คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

® มากกว่า 0.8 ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่นเพิ่มเติม เพื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ว่าเกิดปัญหา multicollinearity ในระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันหรือไม่ ได้แก่ การทดสอบด้วยค่า Variance Inflation Factor (VIF) หรือตัวชี้วัดความเพ้อของความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์ ซึ่งจะต้องมีค่าไม่เกิน 10 และไม่เข้าใกล้ 0 พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรทุกตัวมีค่าน้อยกว่า 10 และไม่เข้าใกล้ 0 มีค่าระหว่าง 1.82 ถึง 3.50 ทำให้ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้มีความเหมาะสมและสามารถทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุเพื่อตอบสนองมติฐานการศึกษาในลำดับต่อไปได้

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุของปัจจัยด้านองค์กร ด้านกฎหมาย และด้านผู้เสียภาษี ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวม ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท

ประสิทธิภาพโดยรวมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง			
ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	-	-	-
ด้านองค์กร	.66	10.14	.001
ด้านกฎหมาย	-.09	-1.03	.303
ด้านผู้เสียภาษี	.20	2.24	.026

R = .749, R² = .561, SEE = .425, F = 78.945, P = .001*

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, 0.01 (*p<0.05, ** p<0.01)

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .74 แสดงถึงตัวแปรต้น ได้แก่ ด้านองค์กร ด้านกฎหมาย และด้านผู้เสียภาษี มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับตัวแปรตามคือ ประสิทธิภาพโดยรวม และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .561 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวจึงสามารถรวมกันพยากรณ์โดยรวมได้ร้อยละ 56.1 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .425 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 โดยตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านองค์กร และด้านผู้เสียภาษี ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปร ส่งผลในทางบวก

ส่วนอีก 1 ตัวแปรที่เหลือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z^{\wedge} = .668 (\text{ด้านองค์กร}) -.093 (\text{ด้านกฎหมาย}) +.204 (\text{ด้านผู้เสียหาย})$$

อภิปรายผล

อภิปรายผลการศึกษาปัจจัยการจัดเก็บภาษีที่ส่งผลต่อส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบรรลุเป้าหมายในการจัดเก็บภาษี อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความถูกต้อง และอันดับสุดท้ายคือ ความคุ้มค่า ทั้งนี้เป็นเพราะ เจ้าหน้าที่มีการ ติดตาม ตรวจสอบ เร่งรัด ภาษีค้างชำระอยู่เสมอ มีการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายแล ระยะเวลาให้คุ้มค่ากับการจัดเก็บภาษี และการตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อมูล ที่หน่วยงานบันทึกไว้กับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ผู้เสียภาษีมียู่จริง สอดคล้องกับ แนวคิดของ Gemechu (2013) สังวัตน์ เรื่องกาญจนกุล (2566) Sahari, Samsudin, & Suratman, (2021) และพิริญา ชื่นวงศ์หน้า (2560) โดยอธิบาย การวัดประสิทธิภาพ คือ การนำทรัพยากร มาใช้ให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด โดยประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยการผลิต คือ ต้นทุนในรูปแบบของแรงงาน พุนหรืออุปกรณ์ กับผลลัพธ์ในระดับกลางและผลลัพธ์สุดท้าย กล่าวคือ ประสิทธิภาพวัดจากผลลัพธ์สุดท้ายที่เกิดประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่ได้รับ ส่วน Palmer and Torgerson (1999) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพเป็นการมุ่งทำให้เกิด การทำสิ่งที่ ถูกต้อง และพิริญา ชื่นวงศ์หน้า (2560) อธิบายถึงการวัดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน คือ บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สูงสุด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร ด้านกฎหมาย และด้านผู้เสียหายส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวม ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท โดยสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพโดยรวมในการ จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท ได้ร้อยละ 56.1 โดย ปัจจัยด้านองค์กร ส่งผลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านผู้เสียหาย ทั้ง 2 ด้าน ส่งผล ในทิศทางบวก ส่วนด้านกฎหมายไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวมในการเก็บภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท ทั้งนี้เป็นเพราะการนำกฎหมาย

ไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินงานของบุคลากรในองค์กร มีการนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง และการตีความกฎหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงาน ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขณะเดียวกันประชาชนผู้เสียภาษีหากมีความเข้าใจ และยอมรับในการปฏิบัติตามกฎหมาย ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี กล่าวอย่างง่ายคือ กฎหมายที่กำหนดขึ้น เป็นมาตรฐานที่ถูกนำมาใช้ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั่วประเทศ ผู้ปฏิบัติงานในที่นี้คือ บุคลากรที่ทำหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้เสียภาษีคือ ประชาชน จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญมากกว่า ในการส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ รุ่งไพลิน บุญหล้า (2563) ณัฐฉากร ธีรวัฒนพร (2564) นิตยาพร วงศ์พุ่ม, อัยรดา พรเจริญ และนลินี ทองประเสริฐ (2566) Ataro, Muturi and Wandera (2016) Ngicuru (2016) Mohammed and Muturi (2018) ในปัจจัยด้านองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี การศึกษาของ Brotojoyo (2018) มีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ ปัจจัยภายนอกองค์กรไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี และผลการศึกษสอดคล้องบางส่วนกับผลการวิจัยของ อรุมา กลาบทอง (2562) จัตุรธากรณ์ คล้ายทอง, และธนวิทย์ บุตรอุดม (2565) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านกฎหมายและด้านผู้เสียภาษีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ส่วนการศึกษาของ วียะดา ดิสง่า (2554) มีเพียงปัจจัยด้านกฎหมายและด้านผู้เสียภาษีเท่านั้นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและ Salum, Khalfan and Hamad (2021) พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านกฎหมายเท่านั้นที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท มีประสิทธิภาพคือ ปัจจัยด้านองค์กรและปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ดังนั้น หากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของกฎหมาย และประชาชนผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษีเคารพกฎหมาย ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ย่อมส่งผลให้การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย 1.1 ปัจจัยด้านองค์กร ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมากที่สุด โดยเฉพาะการให้บริการของบุคลากร ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้มีการบริการที่ดีแก่ผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

เพื่อให้การจัดเก็บมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 1.2 ผู้เสียภาษีมีความสำนึกในการเสียภาษีอยู่ในระดับสูง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เสียภาษีเกิดความรู้ความเข้าใจและให้ร่วมมือในการเสียภาษี 1.3 ควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดิน ระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปเป็นฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 2.1 ควรเก็บข้อมูลจากผู้เสียภาษี เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างรอบด้าน รวมถึงปัญหาและอุปสรรคหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 2.2 ควรศึกษาวิจัยด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี

เอกสารอ้างอิง

- กรมธนารักษ์. (2568). ระบบเผยแพร่ราคาประเมินทรัพย์สิน. เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2568 จาก <https://assessprice.treasury.go.th/>
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2562). สรุปคำถาม – คำตอบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2568 จาก <https://www.dla.go.th/work/faq1.pdf>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.). (2563). 10 เเท...น่าเที่ยว จ.ชัยนาท. เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2568 จาก [https://thai.tourismthailand.org/Articles/10 เเท...น่าเที่ยว จ.ชัยนาท](https://thai.tourismthailand.org/Articles/10%20เเท...น่าเที่ยว%20จ.ชัยนาท)
- จิตรถากรณ์ คล้ายทอง และ ธนวิทย์ บุตรอุดม. (2565). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามกฎหมายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 10(3), 19-38.
- ณัฐमार ถิรวฒนพร. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์. ใน การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตและบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นุริชา มาหิละ. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปณิดา ธรรมวงศ์, นลินี ทองประเสริฐ และ อัยรดา พรเจริญ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นหนี้ภาคครัวเรือนกับการใช้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการหนี้สินของประชาชนในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบระดับมั่งมีศรีสุขในจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 5(6), 1-18.
- พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา (ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 136 ตอนที่ 30 ก). เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2568 จาก https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/030/T_0021.PDF
- พีรญา ชื่นวงศ์. (2560). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน: กรณีศึกษาธุรกิจการขนส่งในจังหวัดเชียงราย. วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ, 4(2), 92-100.
- รุ่งไพลิน บุญหล้า. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี. อยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2556). การขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย, 2(1), 26-43.
- วาสนา ขอนทอง, ปาจริย์ ผลประเสริฐ และ สิทธิเดช วงศ์ปรัชญา. (2010). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดกำแพงเพชร. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*, 16(1), 128-142.
- วิยะดา ดีสง่า. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการ. ใน การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ, และดวงมณี เลาวกุล. (2565). การวิเคราะห์ผลกระทบของกฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ. ศ. 2562 ที่มีต่อรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการกระจายภาระภาษี. วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 39(2), 187-214.

- ศิริญา ดุสิตานนท์. (2558). การออกแบบระบบภาษีอากรไทยตามหลักภาษีอากรที่ดี Principles of Good Tax for Designing Thai Tax Structure System. *วารสารวิชาการคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 7(1), 225-244.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2567). การหารายได้ของท้องถิ่นในประเทศไทย. เรียกใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2568 จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การหารายได้ของท้องถิ่นในประเทศไทย>
- สัจจวัฒน์ เรืองกาญจนกุล. (2566). แนวทางในการพัฒนาองค์กรในการจัดเก็บภาษีของประเทศ ไทย. *Ramkhamhaeng Law Journal*, 12(1), 65-65.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท. (2565). ข้อมูลทั่วไป. เรียกใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2568 https://cnto.moph.go.th/upload_files/ข้อมูลทั่วไป.pdf
- อรอุมา กลาบทอง. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตอนยางอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อำนาจ สังข์ช่วย. (2564). ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีตาม พ. ร. บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ. ศ. 2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 11(3), 287-300.
- Ataro, P. O., Muturi, W., & Wandera, R. W. (2016). Factors affecting revenue collection efficiency in county governments in Kenya: A case study of Trans-Nzoia county. *International Journal of Recent Research in Commerce Economics and Management (IJRRCEM)*, 3(2), 85-90.
- Brotojoyo, E. (2018). The Analysis of Factors Influencing Effectiveness of Property Taxes in Karanganyar Regency. *Ekulibrium: Jurnal Ilmiah Bidang Ilmu Ekonomi*, 13(1), 45-56.<https://doi.org/10.24269/ekulibrium.v13i1.2018.pp45>
- Gemechu, T. L. (2013). *The ethiopian income tax system: policy, design and practice*. The University of Alabama.

- Keyvanfar, A. (2019). Examining the Factors Affecting the Efficiency of the Tax System According to the Tax Staff. *Specialty Journal of Accounting and Economics*, 5(3-2019), 1-11.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610
- Mohammed, D. N., & Muturi, W. (2018). Factors Affecting Revenue Collection Efficiency in County Governments; a Case of Kisii County, Kenya. *International Journal of Social Sciences and Information Technology*, 4(9), 196-205.
- Ngicuru, P. N. (2016). *Effect of selected factors affecting revenue collection in Nairobi city county government*. Master's Degree in Business Administration. Egerton University.
- Palmer, S., & Torgerson, D. J. (1999). Definitions of efficiency. *Bmj*, 318(7191), 1136. <https://doi.org/10.1136/bmj.318.7191.1136>
- Sahari, S. N., Samsudin, S., & Suratman, R. (2021). The Conceptual Framework for Analyze Efficiency in Land Tax Administration System. *Social Sciences*, 11(1), 938-956. <http://dx.doi.org/10.6007/IJARBSS/v11-i1/9016>
- Salum, M M., Khalfan, M. H., & Hamad, A. U. (2021). Factors Influencing Tax Revenue Collection in Urban Municipal Council Zanzibar. *Journal of Business and Management*. 23(3), 26-30. DOI: 10.9790/487X-2303012630
- Tomaskova, E. (2019). The Efficiency of Tax Collection in the Czech Republic. *Pub. Governance, Admin. & Fin. L. Rev.*, 4 , 8 6 -9 4 . DOI:10.53116/pgaftr.2019.2.7